

اعلامیه مطبوعاتی

شایسته‌تر آن بود که ترکیه به شکوه خلافت بازمی‌گشت؛ نه این‌که میزبان اجلاس پیمانی باشد که جز زیان چیزی برایش نداشته است!
(ترجمه)

قدرت ارتش مسلمانان در دوران خلافت عثمانی به جایی رسیده بود که ارتش‌های صلیبی اروپا را دسته‌دسته در هم می‌شکست تا آن‌جا که در نیمه قرن پانزدهم میلادی، رؤیای آنان برای ایجاد یک پیمان نظامی اروپایی توانمند که بتواند دولت خلافت را تهدید کند، به پایان رسید.

اما پیمان ناتو که ترکیه در روزهای ۷ و ۸ جولای سال جاری، اجلاس آن را در پایتخت خود، انقره، میزبانی کرد، بر پایه یک عقیده نظامی آشکار بنا شده است؛ عقیده‌ای که هدف آن حفاظت از امنیت و منافع اروپا و امریکا است؛ منافعی که در برگیرنده نگهداشتن ترکیه زیر سلطه، به‌کارگیری ارتش آن در جنگ‌هایی است که منافع آنان ایجاب کند؛ چنان‌که در افغانستان رخ داد و نیز جلوگیری از تحرک آن هرگاه منافع‌شان اقتضا کند؛ چنان‌که در قضیه قبرس اتفاق افتاد.

از همین‌رو، دل هر مؤمنی از اندوه و حسرت می‌شکند، هنگامی که می‌شنود رئیس‌جمهور ترکیه در سخنرانی افتتاحیه نشست اصلی اجلاس ناتو در انقره می‌گوید: «ترکیه بزرگترین نیروی زمینی اروپا را در اختیار دارد و توانایی‌های خود را در خدمت ناتو قرار می‌دهد».

خلفای مسلمانان، به‌ویژه خلفای عثمانی، از حکمت و دوراندیشی بزرگی برخوردار بودند. آنان همواره می‌کوشیدند هرگونه پیمان نظامی و سیاسی را که علیه آنان شکل می‌گرفت، ناکام سازند. سلطان عبدالحمید دوم رحمه‌الله پیوسته اتحادهای نظامی صلیبی را خنثی می‌کرد و حتی زمانی که در تبعید به‌سر می‌برد، نیز به سلطان و اطرافیان‌ش رهنمودهای سیاسی می‌داد تا پیمان‌های نظامی پیرامون دولت خلافت را از هم بپاشند.

فاروق امت، حضرت عمر بن خطاب رضی الله عنه، می‌فرماید: «ما قومی هستیم که الله ما را به اسلام عزت بخشید؛ پس هرگاه عزت را در غیر اسلام بجویم، الله ما را خوار خواهد ساخت».

آری، ما عزیز بودیم؛ پادشاهان جهان از ما هراس داشتند و در پی جلب رضایت ما بودند. ارتش‌های ما خواب را از چشمان استعمارگران می‌ربود و هر ستمگر و متکبری از ما بیم داشت. ما به برکت دین خود عزیز و به نیروی ایمان خود نیرومند بودیم و در سراسر جهان برای رساندن پیام رحمت و هدایت اسلام گام برمی‌داشتیم.

اما هنگامی که خلافت ما ویران شد، حاکمان ما در پی کسب رضایت غرب و رهبران استعمار برآمدند و به میزبانی دشمنان و پیمان‌های تجاوزکارانه در سرزمین مسلمانان و در قلب دیار اسلامی افتخار کردند!

امروز ترکیه، با توجه به محبت مردمش به اسلام، علاقه مسلمانان جهان به این سرزمین، امکانات گسترده انسانی، ثروت‌های طبیعی، توانایی‌های نظامی و موقعیت راهبردی‌اش، توان آن را دارد که بار دیگر به شکوه دوران خلافت بازگردد.

دیروز، نخست‌وزیر یهود، نتانیاو، با تحقیر ترکیه و توانایی‌های آن و کوچک شمردن رئیس‌جمهورش گفت: «رئیس‌جمهور ترکیه، رجب طیب اردوغان، از تمایل خود برای نابودی اسرائیل و بازپس‌گیری دوباره کنترل قدس سخن می‌گوید، اما گمان می‌کنم فراموش کرده است که ۴۰۰ سال حاکمیت عثمانی پایان یافته و امروز دولت نیرومند اسرائیل وجود دارد. بهتر است آرام باشد، ما به هیچ طرفی اجازه نخواهیم داد موجودیت یا امنیت ما را تهدید کند و فکر می‌کنم ثابت کرده‌ایم که چه توانایی‌هایی داریم.

دشمن الله، نتانیاو، راز قدرت مسلمانان را به‌خوبی می‌شناسد و به اردوغان یادآوری می‌کند که آنچه روزگاری مایه عزت و قدرت بود، از میان رفته است و ترکیه تحت رهبری اردوغان دیگر آن ترکیه‌ای نیست که در سایه خلافت قرار داشت.

عضویت در ناتو، از نگاه شرعی و سیاسی، گناه کبیره است؛ میزبانی اجلاس آن مایه شرمساری است و افتخار کردن به این‌که ارتش مسلمانان در ترکیه و توانایی‌های آن در خدمت این پیمان قرار گرفته است، نهایت فرومایگی است.

هیچ مسلمانی را نسزد که برای دفاع از کفر و اهل آن بجنگد یا راه سلطه کافران را بر مسلمانان هموار سازد. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

(وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا) [النساء: 141]

ترجمه: و (مادام که مؤمنان دارای ایمان راستین و کردار شایسته و بایسته باشند) هرگز الله کافران را بر مؤمنان چیره نخواهد ساخت. و نیز می‌فرماید:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ)

[مانده: 51]

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده‌اید! یهودی‌ها و نصارا (مسیحیان) را به عنوان سرپرست و ولی انتخاب مکنید؛ بعضی‌شان دوستان و سرپرستان برخی دیگرند (و در دشمنی با شما یکسانند)، و هر کسی از شما که آنان را سرپرست بگیرد در حقیقت از آن‌هاست. بی‌گمان الله قوم ستمگر را هدايت نمی‌کند.

برخورد درست با چنین پیمان‌هایی، از هم پاشیدن آن‌ها است، نه تقویت و استحکام بخشیدن به آن‌ها.

از این‌رو، بر مخلصان ترکیه، به‌ویژه بر ارتش دلیر آن، نوادگان سلطان محمد فاتح و سلطان عبدالحمید دوم، واجب است که برای بازگرداندن ترکیه به جایگاه پیشتاز اسلام و مسلمانان، دژ استوار دین و چراغ هدایت جهان، شتاب کنند و با بیعت با یک خلیفه راشد، شکوه و عظمت گذشته ما را بازگردانند و این پیمان‌های صلیبی و دولت‌های استعمارگر پشتیبان آن‌ها را برچینند.

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر